Administratīvā pārkāpuma lieta Nr.132014316 /7

SPRIEDUMS

Rīgā, 2016.gada 27.oktobrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesa, tiesnesis Viesturs Gaidukēvičs

rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 25.janvāra lēmumu Nr.192, un

noskaidroja

2015.gada 9.decembrī Rīgas reģiona pārvaldes inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu /protokola numurs/, kurā norādīts, ka 2015.gada 9.decembrī plkst.17.44 Rīgā, /pers. A/, vadīja automašīnu „/TL marka/" ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, pa /adrese A/ virzienā no /adrese B/ uz /adrese C/ agresīvi, kas izpaudās kā vairāku, sastrēgumā esošu transportlīdzekļu apbraukšana pirms /adrese D/ pa joslu, kura paredzēta braukšanai pa labi, krustojumā ar /adrese D/ turpinot kustību taisni tika radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai, tika ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses.

Ar 2015.gada 15.decembra lēmumu /pers. A/ uzlikts naudas sods EUR 80 apmērā.

Par 2015.gada 15.decembra lēmumu /pers. A/ iesniedza sūdzību, lūdzot atcelt lēmumu un izbeigt lietu, sakarā ar to, ka nav pierādījumu tam, ka viņš būtu agresīvi vadījis transportlīdzekli.

Ar Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 25.janvāra lēmumu Nr. 192 atstāts negrozīts 2015.gada 15.decembra lēmums, /pers. A/ sūdzība noraidīta kā nepamatota.

Minēto lēmumu /pers. A/ pārsūdzēja Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā pilnā apmērā, lūdza atcelt Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 25.janvāra lēmumu kā prettiesisku un lietu izbeigt.

Sūdzībā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs pārsūdz lēmumu nr.192, administratīvā pārkāpuma lietā Nr./protokola numurs/ pilnā apjomā, jo nepiekrīt lēmumā norādītajiem apstākļiem pie kuriem notika pārkāpums, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{4}panta 13.daļas 2.punktā.

/pers. A/ norādīja, ka viņš vadīja automašīnu „/TL marka/" ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ lēmumā norādītajā vietā un laikā, bet uzskata, ka nav vadījis to agresīvi un ar savām darbībām neignorēja citu satiksmes dalībnieku intereses. Sūdzības iesniedzēja ieskatā viņš nerādīja traucējumus vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai, jo tālāk pa /adrese A/ virzienā uz Bolderāju, krustojumā pie /adrese C/, transportlīdzekļu vadītāji, kuriem jābrauc pa kreisi, paši apstājas lai palaistu pretim braucošas automašīnas, un kad transportlīdzekļu plūsma apstājas, tajā brīdī viņu ielaida kreisā joslā.

Norādīja, ka, ja viņš būtu palicis pirms krustojuma, kad viņš pamanīja ceļa zīmi, un būtu gaidījis, kad viņu kāds ielaidīs kreisā josla, tad viņš noteikti būtu traucējis ceļu satiksmei, liedzot izmantot labo braukšanas joslu.

Turklāt tā kā viņš ikdienā nebrauc tajā Rīgas pilsētas rajonā, un viņš nezināja par izvietotām ceļa zīmēm. Sūdzības iesniedzējs atzīst, ka nejauši izveidojās situācija, pie kuras viņš faktiski biju spiest neievērot ceļas zīmes prasības. Piebraucot pie krustojuma un pamanot ceļa zīmi, kura reglamentēja, ka no labas joslas drīkst braukt tikai pa labi, viņš ieslēdza kreiso virzienrādītāju, pārbraucot pāri krustojumam taisnā virzienā, gaidīja momentu, kad būs iespēja pārkārtoties, jo ceļa braukšanas daļa bija pietiekami plata. Norādīja, ka ievērojot braucamās daļas platumu, viņš ar savu automašīnu netraucēja satiksmes vienmērīgai plūsmai.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā inspektors, kurš sastādīja protokolu, nepareizi kvalificēja sūdzības iesniedzēja darbības, sastādot protokolu; balstoties uz nepareiziem sākotnējiem datiem tika pieņemts prettiesisks lēmums, kurš tika pieņemts formāli, nebija ņemti vērā vainu mīkstinoši apstākļi, piemērām, ka sūdzības iesniedzējs netraucēja citiem satiksmes dalībniekiem un, ka viņš nebrauca ikdienā protokolā minētā vietā.

Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt lēmumā nr.192 norādītajam agresīvas braukšanas skaidrojumam, jo atbilstoši tam par jebkuru CSN pārkāpumu, vadītāju var sodīt, kā par agresīvo braukšanu. Ja tāds būtu likumdevēja mērķis, tad Latvijas APK nebūtu nekādas vadītāju pārkāpumu diferenciācijas, būtu tikai viens pants - „par agresīvo braukšanu".

Sūdzībā norādīts, ka, lai arī īsu ceļa posmu, braukšanas joslas platums atļauj braukt transportlīdzekļiem divās rindās, Rīgā ir daudz tādu ielu, kur ir tikai viena braukšanas josla, bet faktiski ir divas braukšanas rindas, piemērām, Kr.Valdemāra ielā, A.Čaka ielā, Lāčplēša ielā, Ausekļa ielā un citur.

Latvijas APK 289.^{6}pantā reglamentētās kompetences ietvaros tiesa atzīst, ka ir noticis Latvijas APK 149.^{4} panta trīspadsmitajā daļā paredzētais pārkāpums (realizēts administratīvā pārkāpuma sastāvs), kura izdarīšanā ir vainīgs /pers. A/.

Latvijas APK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2.punktā ir paredzēta administratīvā atbildība par agresīvu braukšanu, kas izpaudusies kā transportlīdzekļa vadīšana tādā veidā, ka tiek izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa apsteidzot, vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai, u.tml.).

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ vaina pierādīta ar ticamiem, attiecināmiem un pieļaujamiem lietas materiālos esošajiem pierādījumiem.

To pierāda:

- administratīvā pārkāpuma protokolā /protokola numurs/fiksētie apstākļi;

- /pers. A/ rakstveida paskaidrojumi par to, ka protokolā norādītajā laikā un vietā viena no pretī braucošajām automašīnām uzspīdināja ar tālajām gaismām, kā rezultātā viņš piespiedās pie trotuāra labajā joslā, sākot braukt kad luksoforā iedegās zaļā gaisma viņš nepamanīja, ka no tās joslas var griezties pa labi, tādējādi viņš Ceļu satiksmes noteikumus pārkāpa būdams apžilbināts un nejauši;

- inspektora /pers. B/ 09.12.2015. ziņojums par to, ka (..) uz vietas transportlīdzekļa „/TL marka/" vadītājs /pers. A/ savu vainu nenoliedza, teica, ka steidzās uz darbu, uzzinājis, ka par pārkāpumu sodu punkti pārsniedz 16, vadītājs teica, ka protokolu neparakstīs (..);

- inspektora /pers. B/ 17.01.2016. ziņojums par to, ka /adrese A/ līdz /adrese D/ ir divas braukšanas joslas katrā virzienā, bet pēc /adrese D/virzienā uz /adrese C/ ir tikai viena braukšanas josla, tādējādi manevru, uz kādu savos paskaidrojumos norāda /pers. A/, nav iespējams veikt, jo

vadītājs apstādināts un protokols sastādīts pirms krustojuma ar /adrese C/;

- pievienotā pārkāpuma vietas shēma, no kuras redzams, ka /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis apbraucis sastrēgumā esošos transportlīdzekļus pa joslu, kura paredzēta braukšanai pa labi.

Līdz ar to /pers. A/ ir sodāms par izdarīto pārkāpumu.

Saskaņā ar Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli tiesa uzskata to, ka gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta Turklāt no lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ gada laikā ir septiņas reizes administratīvi sodīts par pārkāpumiem ceļu satiksmē.

Sods /pers. A/ noteikts sankcijas robežās un tiesa nekonstatē iemeslus tā grozīšanai.

Sūdzības iesniedzēja norādes par viņa darbību nepareizu juridisko vērtējumu, tiesa uzskata par neatbilstošu lietā konstatētajām ziņām par faktiem, tādējādi VP Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks pieņēma tiesisku un pamatotu lēmumu, tāpat tiesa nekonstatē, ka lietas izskatīšanas procesā būtu izdarīti procesuāli pārkāpumi, kas būtu par pamatu lēmuma atcelšanai.

No sūdzības izrietošais apgalvojums, ka sūdzības iesniedzējs ar savu rīcību nav radījis traucējumus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem un ignorējis to intereses, vienlaikus atzīstot, ka ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumus, atzīstams par sūdzības iesniedzēja subjektīvu apgalvojumu nolūkā panākt sev labvēlīga nolēmuma pieņemšanu.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja darbības ir kvalificējamas kā agresīva braukšana, jo viņš, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus (10.punkta un 298.11.apakšpunkta) un veicot manevru, kurš ir aizliegts, jo no labās joslas atļauts nogriezties pa labi, ne tikai traucēja vienmērīgu transportlīdzekļu plūsmu, bet arī ignorēja pārējo, Ceļu satiksmes noteikumus nepārkāpjošo, transportlīdzekļu vadītāju intereses, ievērojot ceļu satiksmes noteikumu prasības, jo visu vadītāju mērķis ir nokļūt galamērķī pēc iespējas ātrāk. Priekšrocību gūšana, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus un ceļu satiksmes principus, pati par sevi liecina par citu satiksmes dalībnieku interešu ignorēšanu.

Tiesa arī nekonstatē apstākļus, kas dotu pamatu šaubām par policijas darbinieka /pers. B/, kurš sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un ziņojumu, tam pievienoto pārkāpuma shēmu, par notikušā apstākļiem, objektivitāti, vai norādītu uz viņa tiešu vai netiešu ieinteresētību nepamatoti sastādīt protokolu tieši sūdzības iesniedzējam. Arī pats sūdzības iesniedzējs nav norādījis uz tādiem apstākļiem.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 4.punktu, 289.[13] pantu, tiesa

nosprieda

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 25.janvāra lēmumu Nr.192 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesā, apelāciju iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesas spriedums pieejams 2016.gada 27.oktobrī.

Tiesnesis (*personiskais paraksts*) V.Gaidukēvičs